

כיצד נראית המציאות של בני הגיל השלישי בעת רכישות ביטוח לחו"ל?

אוכלוסיית הגיל השלישי וכלל האוכלוסייה הלא בריאה בישראל זקוקה לפתרונות רפואיים מיוחדים בעת רכישת ביטוח לחו"ל - רק הסוכנים יוכלו לעזור להם

שו"ב אלי ארליך

גם הוא מוגבל בדברים כמו גיל כניסה (לא יותר מ-70 או 75), מי שחולה או נכה תפקודית מנוע מביטוח כזה בחברות שונות. גם לגבי ההגדרה של ספורט אתגרי יש יוכוח - האם נסיעה בג'יפ על כביש היא ספורט אתגרי, או רק נסיעה באותו ג'יפ בדרך שאינה סלולה בהרים?

ומי מבחין בין מבטח שנותן כיסוי מינימום להחמרה של 50 אלף דולר, לבין מבטח שנותן מינימום 100 אלף דולר? וכשטסים לארה"ב, לאוסטרליה או למזרח, הפער הזה מהותי ביותר ליכולת היקף הטיפול וההטסה הרפואית. ואיזו

פקידה עדה להיקף הכיסוי כשלקוח שואל אם יש לו ביטול או קיצור נסיעה? כאשר בחברה אחת היקף ההחזר הוא עד 4,000 דולר ובאחרת עד 6,000, והלקוח שואל "האם יש לי כיסוי לביטול?" ומסתפק ב"כן" מצדם, מבלי שאומרים לו על כמה.

עד כמה יודעים במשרד נסיעות לתת תשובה נכונה למבוגרים שמשאירים בישראל הורים מבוגרים? האם הכיסוי לביטול כולל את ההורים האלו? שהרי יש בחלק מהחברות פסילה אוטומטית למצב קודם של הורים כאלו, כלומר, לא יהיה פיצוי במקרה ביטול או קיצור ויש חברות שהחריג הזה לא קיים לחלוטין. אין לכם מושג איזו

משמעות אדירה יש לסעיף אחד קטן וחשוב זה בכיסוי.

לסיכום, אני יכול לומר בוודאות: הפיקוח גרם בהנחיותיו להחמרת תנאי הקבלה הרפואיים לביטוחי חו"ל ולייקור התעריפים. המבטחים, לצערי, הקשיחו עמדותיהם החיתומיות ומחיריהם לאוכלוסייה המיוחדת, שכה זקוקה לכיסוי הביטוחי ההולם בנסיעותיה.

במצב דברים זה לבוא ולטעון שאם פקיד סוכנות הנסיעות לא יימכרו ביטוח חו"ל, או רבע מהאוכלוסייה תצא לחו"ל בלי ביטוח, וזו פשוט אחיזת עיניים. לעיתים עדיף לצאת בלי ביטוח מאשר לרכוש ביטוח שגוי ולהיות בלי כיסוי ברגע האמת.

וכמו תמיד נחזור לבייסיסק - ביטוח קונים רק אצל סוכן ביטוח.

הכותב הוא מומחה לביטוחי חול בריאות וסיעוד לגיל השלישי

יותר לרחות תביעות בריאות מחו"ל אם לא תבררו מראש את מצב הבריאות ותערכו חיתום הולם ברמה שתחליטו.

באותו יום קרו שני דברים בכל החברות: מחירי הבסיס עלו, ועליהם התווספו עלויות חיתום בגין מצבי בריאות שונים באופן שניתן לומר בוודאות שמאז ועד היום הפרמיות הוכפלו וחלקן אף שולשו. הפיקוח הושב שאולי עשה חסר עם ישראל בכך שצמצם את יכולת דחיית התביעות על ידי המבטחים, אבל ייקור הפרמיה גרם למבטחים לסוג של הלם שעד היום הם לא מתאוששים ממנו.

ביטוח קונים רק אצל סוכן ביטוח - צילום: shutterstock

מישהו מכם צפה פעם בעבודת פקידה במשרד נסיעות שממהרת לסגור עסקת נסיעה לחו"ל, וצריכה היום להתמודד עם שאלון בריאות ארוך ומייגע? נראה למישהו שאותה פקידה מסוגלת להיות יסודית בהסבריה ושאלותיה בלי לטעות ולסכן את המבוטח בביטוח שגוי?

אני אישית מקבל בסוכנות שלי דוחות יומיים ממוחלקת ההפקה והטלפניה שלי ויכול לומר לכם שמשך הפקת פוליסה בריאותית, החיתום, והוויכוח על המחיר וכל מה שמתלווה לכך, לוקח לנו היום לפחות פי שתיים זמן ממה שהיה לנו עד ספטמבר 2017.

כלומר, אצלנו, בעלי המקצוע, כדי למכור באותם היקפים של אשתקד אותה כמות פוליסות, צריך כפליים זמן או כפליים כוח אדם. משרדי נסיעות לא ערוכים לכך כי זו לא התמחותם, אפילו כיסוי פשוט של "ספורט אתגרי" שנראה על פניו כאילו אירוע טריוויאלי קל לביטוח,

ווקא בימים אלו, כאשר על המדוכה נמצאת סוגיה שלא נגמרת, אשר מושכים אותה כוחות כלכליים תחת מסווה של דאגה לציבור המבוטחים, זה הזמן להאיר במעט את המציאות היומיומית ומאפייניה בטיפול בביטוחי חו"ל לבני הגיל השלישי וכלל האוכלוסייה הלא בריאה בכל גיל.

רק לצורך סיבור האזון והעין, באופן גס אני יכול לקבוע, שמדובר באוכלוסייה של מעל מיליון וחצי תושבי מדינת ישראל אשר זקוקה לפתרונות רפואיים מיוחדים - הן עקב גיל והן עקב מצב בריאות - בעת הגיעם לרכוש ביטוח נסיעה לחו"ל.

טעות גדולה היא לחשוב, שצעירים יכולים לרכוש ביטוח חו"ל באינטרנט או אצל פקידת נסיעות כי הם בריאים. שהרי ידוע שמחלות קשות בכל הגילאים הן עוברת קיימת, אין להן גבולות של גיל.

כמו שסיעוד איננו נחלת זקנים בלבד, כך גם הצורך לטפל בנוסעים חולים איננו מאפיין של גיל צעיר בלבד. בנוסף, ניתן גם לומר שממוצע הימים של שהות בחו"ל של האוכלוסייה המבוגרת, ארוך יותר מהממוצע של נוסעים צעירים (וכאן הצורך לטפל לא רק בחיתום הרפואי אלא גם במשך ימי השהות בחו"ל).

זאת ועוד, בעוד שצעירים נוטים להזמין נסיעות וטיולים לחו"ל באופן ספונטני לתקופות קצרות וקרובות, בני הגיל השלישי נוהגים להזמין נסיעות ארוכות לטווחים ארוכים ובעלויות כבדות יותר.

אז מה היה לנו? גיל, מצב בריאות, אורך שהות, כיסוי לביטול למצבי בריאות, כיסוי לקיצור למצבי בריאות, ביטול מכל סיבה, ועדיין אנו רוצים לישון בלילה בשקט תוך שווידאנו שביצענו הגנה היקפית ללקוחותינו. זה בערך כמו הרגשה של רופא מומחה שרואה כל יום עשרות פציינטים, נותן חוות דעתו המקצועית, והולך הביתה במחשבה שעשה את המקסימום.

ועם המצב המיוחד והמורכב הנ"ל מישהו עדיין חושב שפקידה במשרד נסיעות, מוכשרת ככל שתהיה, מסוגלת להתמודד? שלא לדבר על לטפל ולפתור?

אתם זוכרים מה קרה לנו בספטמבר 2017? מה אמרה אז המפקחת לכל חברות הביטוח? לא תוכלו

